

Stanislav Filip

KONEC PIRÁTA BOUKALA

© STANISLAV FILIP

1967

Vydání první 2025

© Stanislav Filip, 2025

Obálka © Stanislav Filip

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one, 2025

ISBN: 978-80-7539-232-9 (ePub verze)

ISBN: 978-80-7539-233-6 (mobi verze)

ISBN: 978-80-7539-234-3 (PDF verze)

www.vydavatelstvi-eknih.cz

Obsah

Plachetnice Amálie je na širém moři napadena piráty	8
Piráť Nohýnek se znenadání ocitá ve velikém nebezpečí	11
Velitel pirátů Kačaba učí své mužstvo plavat	13
Kačaba se rozhodl zachránit piráta Nohýnka	17
Piráť Nohýnek je napaden žralokem	20
Nechtěná výměna lodí	21
Piráti mají na lodi o jednoho muže víc	22
Kačaba utrpí úraz způsobený Boukalem	23
Kačaba je z Boukalova pádu v šoku a Josef se stává pirátem	24
Zmatek v přístavu, nenadále objevení se pirátů	25
Příprava na boj s piráty	26
Co se dělo na ostatních lodích konvoje	28
Co způsobila jedna zapomenutá vlajka	31
Admirál dekoruje kapitána přístavu za statečnost	32
Rodina pátrá po zmizelém Josefu Boukalovi	34
Josífek Boukal zve spolužáky na zmrzlinu	36
Ztratil se kuchař Nohýnek	37
Piráť Nohýnek se ocitá na ostrově	39
Nohýnek po cestě pořádně vyhladověl	40
Nohýnek se setkává s domorodci	41
Piráť Nohýnek se konečně nasytí	43
Nohýnek hraje domorodcům divadýlko	45
Domorodci postaví kvůli Nohýnkovi kulturní středisko	47
Potíže při otevírání kulturního střediska	48
Piráti léčí svého velitele Kačabu z šoku	50
Doktor Morongo se pokusí Kačabu vyléčit	53
Doktor Morongo zkouší Kačabu léčit hypnózou	58
Paní Boukalová si vyrobí horkovzdušný balón	60
Paní Boukalová se vydává na cestu a malý Josífek zůstává sám doma	61
Paní Kadeřábková se ocitá v nemocnici na pozorování	63
Do případu zasahuje policie	64
Co nabízí amatérský fotograf Malík?	66
Malík vysvětluje, jak si vyfotografoval neznámé těleso	67
Kapitán Ostrý s poručíkem Koblihou posílají Malíkův snímek na expertízu	
Malík se stává profesionálním reportérem	71
Redakce „Okresních rozhledů“ je zavalena dotazy čtenářů	72

Podivná výpověď paní účetní Kadeřábkové.....	75
Paní účetní si zvyšuje popularitu na nemocničním pokoji.....	76
Co se dělo ve městě po propuštění paní Kadeřábkové z nemocnice	77
Co všechno uviděla paní Boukalová z balónu.....	79
Paní Boukalová podává policii zprávu.....	80
Piráti přistávají na neznámém ostrově a padnou do rukou lidojedů.....	82
V táboře lidojedů se připravuje celotýdenní jídelníček	84
Lidojedům se zdají piráti moc hubení	89
Josef Boukal dostane nápad.....	90
Boukal nabízí šamanovi, že mu uvaří něco, co v životě nejedl	92
Piráti se opět setkávají s Kačabou	93
Boukal vaří lidojedům zelňačku	94
Režisér Jošitoši Raharaha	95
Objevuje se pirát Nohýnek!.....	97
Piráti uvažují o tom, že se dají k filmu	99
Šaman se snaží vyléčit bývalého velitele pirátů.....	100
Kačaba opět mluví!.....	101
Paní Boukalová nemůže z místa	102
Paní Boukalová omylem odnese dítě i s kočárkem	103
Paní Boukalová se zbavuje svého nákladu	104
Ztratila se malá Boženka!	105
Nachází se maminka malé Boženky	106
Paní Kadeřábková nachází malou Boženku; zato se jí ztratila šňůra s prádlem	107
Paní Kadeřábková se rozhodne informovat redaktora Kebrdleho	108
Taxikář informuje poručíka Koblihu	109
Redaktor Kebrdle znovu propadá své mánii	110
Kapitán Ostrý a poručík Kobliha jedou do Okresních rozhledů.....	113
Doktor Vavříčka zasahuje.....	114
Paní Boukalová opouští s vlajkoslávou Horní Počernice.....	116
Redakce Okresních rozhledů vysílá Malíka na svou první reportáž	
Zprávy o neznámém tělese se hromadí.....	117
Malík tuší jisté souvislosti	
Vyskytují se první problémy	118
„To si někdo pěkně slízne!“	119
Šéfredaktor Okresních rozhledů má před redakcí pěknou skrumáž	121
Redaktor Kebrdle s paní Kadeřábkovou usínají uprostřed vyšetřování...122	
Malík při pořizování snímku znenadání havaruje	123
Malík má potíže s odesláním filmového materiálu do redakce Okresních rozhledů	124

Malík je pro své podezřelé chování zatčen strážmistrem Tomanem	125
Policie s pomocí specialisty nachází malou Boženku	126
Malá Boženka je předána zpátky mamince Janouškové.....	127
Redaktor Kebrdle a paní Kadeřábková zůstávají u doktora Vavříčky na pozorování	
Paní Boukalová se ocitá s balónem nad Kropáčovou Vruticí	128
Pan Petrtýl nutně potřebuje fotografa	129
Reportér Malík vezme neprozřetelně vedlejší pracovní úvazek	130
Malík je svatebčany zavřený v koupelně.....	132
Na vině jsou filmy s prošlou záruční lhůtou.....	133
Celý svatební obřad se bude fotografovat znovu!.....	134
Chybí tetička Žofie z Dunajské Stredy	135
Parta výrostků si půjčuje Malíkovu služební Babetu	136
Reportér Malík se pokouší služební Babetu opravit	137
Něco patrně visí ve vzduchu	138
Jošitoši Raharaha má nový scénář na trhák	140
Piráti poprvé v roli filmových herců	142
Do města přijel cirkus	145
Josífkův nový kamarád Karlík alias Carlos	146
Josífek chce mermomocí k cirkusu.....	147
Karlík přijde na způsob, jak Josífka dostat k cirkusu, aniž by si toho někdo všiml	148
Josífek nepřišel do školy	149
Josífek v medvědí kůži cestuje s cirkusem do světa.....	150
Cirkus Hubertus se vydává na cestu přes oceán i s Josífkem.....	151
Malík dál za svou reportáží pokračuje pěšky	152
Malík se zúčastní závodu kánoí.....	153
Malík se ocitá v malé kánoi na širém moři.....	155
Režisér Raharaha má nový scénář	
Boukal se stává na čas filmovým vůdcem banditů	157
Úprava scénáře kvůli koním.....	158
Boukal se stává světoznámým kvůli vichřici	159
Všichni chtějí odměnu za dopadení Boukala.....	161
S Boukaly se roztrhl pytel.....	162
Někde přece musí ti Boukalové chybět.....	163
Z moře je vylověna láhev s depeší	164
Malík je zachráněn nákladní lodí, která pluje do New Yorku	
UFO se znovu objevuje na obloze.....	165
Zklamání	
Jaký vzkaz vysílá vlajková abeceda?.....	166

Třídní učitelka Marie Lišková přemýšlí o záchraně svého žáka	168
Sbírám, sbíráš, sbíráme	169
Všichni chtějí přispět k záchraně Josífka	171
Třídní učitelka Lišková vyráží do světa	172
Policie vnáší do případu světlo	173
Co způsobil vzkaz paní Boukalové	175
Josífek doma není! A Růžena taky ne!	176
Josef Boukal se vydává po stopách své rodiny	178
Redakce je zavalena ohlasy svých čtenářů	179
Malík dostává nový úkol	180
Josífek tajně prchá z cirkusu	181
Josífek nalezne známou detektivní kancelář	182
Josífek s bratry Pinkertonovými jdou na představení do cirkusu	185
Paní učitelka Lišková poznává v cirkusu tatínka Josífka Boukala	186
Josífek zahlédl v obecnstvu kromě třídní učitelky Liškové také svého tatínka	188
Paní Boukalová se dostane s balónem do nepříznivého počasí	
Stává se ztroskotancem ledových plání	189
Vůně opékané uzeniny přiláká k paní Boukalové pět vousáčů	
Z nich se později vyklubou zlatokopové z Aljašky	191
Paní Boukalová nalezne valoun zlata a odmění se za to vousáčům	194
Paní Boukalová odplouvá z Aljašky	196
Režisér Raharaha chystá další scénář	198
Malé potíže s rekvizitou	199
Chystá se přepadení Henriety	201
Kačaba už zase velí mužstvu	203
Je to Josef, nebo to není Josef?	205
Poněkud zmatená zpráva z lodi Henrieta	207
Boukal, Malík a učitelka Lišková jdou společně po stopách Josífka a jeho maminky	209
Tři aktéři si vyzkouší, jak chutná kovbojský život a stanou se zloději koní	
.....	211
Kam jedou bratři Pinkertonové s Josífkem?	215
Je už blízko rozuzlení celého případu?	216
Nějaká amatérka se vydává za paní Boukalovou	218
Tři dobrodruzi se octnou ve Skalistých horách a jsou přepadeni indiány	
.....	220
Zajatci v indiánském táboře	223
Kouřové signály? To už tady jednou bylo!	225
Bratři Pinkertonové s Josífkem sledují zpovzdálí zajatce	228

Raharaha se štábem, paní Boukalovou a expiráty směřují ke Skalistým horám.....	229
K indiánskému táboru se blíží tři dostavníky	231
Ke všeobecnému zmatku přispívají i Pinkertonové s Josífkem	233
Matka se konečně setkává se synem	234
V zajetí indiánů.....	235
Raharaha truceje.....	237
Setkává se celá rodina.....	238
Našel se totem!.....	240
Kapitán Ostrý a poručík Kobliha spěchají na pomoc	242
To jsou přece zlatokopové z Aljašky!	243

Plachetnice Amálie je na širém moři napadena piráty

Josef Boukal vlastně ani pirátem v tom pravém slova smyslu nebyl. Byl to docela obyčejný námořník, který se plavil na plachetnici Amálie křížem krážem po všech mořích, co jich jen na světě je. Pirátem se stal teprve až potom, co jejich krásavici Amálii zanesla bouře daleko doprostřed moře do neznámých končin. Při té bouřce upadl kormidelníkovi kompas do vody a tak vůbec nevěděli, kde se právě nachází.

„Boukale,“ – zavolal si ho kapitán na palubu. „Vylez nahoru na stěžen a podívej se, jestli někde neuvidíš nějakou pevninu.“ Josef Boukal byl námořníkem jak se patří, a kapitánovy rozkazy splnil vždycky bez odmlouvání. Vyšplhal tedy nahoru na stěžen a posadil se do strážního koše, aby se mohl pořádně rozhlédnout po okolí. Podívá se na jednu stranu – a vidí jenom spousty vody. Podívá se na druhou stranu a zase vidí to samé. Když se podíval na třetí stranu, tak to tam nebylo o nic lepší, než to, co viděl na těch dvou předešlých. Okolo Amálie bylo prostě moře a zase jenom moře. Nikde žádný vzdálený pruh země, nikde ani ten nejmrňavější kousíček ostrůvku.

Námořník Josef Boukal se podíval nakonec i na tu poslední čtvrtou stranu – a málem vypadl z toho proutěného koše, jak se v té chvíli hrozitánsky polekal. Z té čtvrté strany se k nim totiž blížila velikou rychlostí pirátská loď! A že to byla skutečně pirátská plachetnice, o tom nebylo vůbec pochyb, protože na vrcholku jejího nejvyššího stěžně vlála veliká černá vlajka, která měla uprostřed bílou lebku se zkříženými lidskými hollenními kostmi, no přesně takovou, jakou piráti obvykle mívají. To už ale k jeho uším dolehl i křik a lomoz a také cinkot pilníků – (to jak si na ně piráti brousili zuby).

Kapitán i ostatní námořníci na Amálii už také piráty zahlédli. Josef Boukal se strachy v tom strážním koši přikrčil, protože uviděl, jak na té pirátské lodi naládovali veliké dělo co měli na palubě a to dělo mířilo přímo na něho!

„Tak a teď je se mnou amen,“ – pomyslel si. Kapitán dole na palubě zatím udílel námořníkům rozkazy:

„Všichni na svá místa!“ Hned nato potom nastalo hemžení po celé lodi. Jedni běželi sem a druzí zase tam a podle toho se Amálie nakláněla hned na jednu a hned zas na druhou stranu. Tento manévr se zdál být velice účinný. Velitel na té pirátské lodi chtěl totiž sestřelit tím velikým dělem stěžeň, aby Amálie nemohla plout pod plnými plachtami a oni by ji pak mohli snáze dohonit.

Jak námořníci pobíhali sem a tam a Amálie se kývala podle toho z jedné strany na druhou, tak ten stěžeň, na kterém seděl Josef Boukal ve strážním koši, se kýval zároveň s ní. Bylo to zrovna tak, jako když někdo míří na pouťové střelnici do papírových růží na špejli a neposední kluci pobíhají kolem a hou-pají s celou maringotkou. Velitel pirátů křičel:

„Pal!“ A hned vzápětí zase nato: „Nepal!“ Kanonýr u toho velikého děla střídavě přistupoval a zase odbíhal s hořícím doutnákem v hrsti a po očku pozoroval velitele, který celý rudý vzteky poskakoval po palubě, dával rukama znamení a volal: „Pal! Nepal! Pal! Nepal!“

Když už toho ten kanonýr měl tak akorát dost, vrazil ten doutnák veliteli pirátů do ruky a řekl:

„Tak si střílejš sám, když jsi tak chytřej.“ Velitel popadl doutnák a hnal se k dělu. Vzápětí nato vyšla děsivá rána. Koule dopadla do vody nedaleko Amálie, až to zasyčelo. Josef Boukal slyšel ve strážním koši, jak jenom kolem něho hvízdla:

„Fíííí!“

„Další!“ – křičel velitel pirátů. Několik mužů se přihnalo k dělu a co nejrychleji ho zase naládovali. Prásk! Koule dopadla vedle Amálie stejně, jako ta první, jenomže tentokrát už byla přece jenom o trochu blíž.

Velitel přikládal doutnák, piráti ládovali, námořníci na Amálii běhali ze strany na stranu a Josef Boukal se v tom strážním koši tetelil strachy. Koule létaly hned z levé a hned zase z pravé strany a všechny naštěstí dopadaly bez účinku do vody

Trvalo to všechno hodnou chvíli. Námořníci na Amálii už byli celí uběhaní, velitele pirátů už pátil doutnák prsty, ale sta-

tečně zatínal zuby a křičel dál z plných plic:

„Další!“

„Došlo nám střelivo,“– odpověděli ti chlapi, co ládovali to dělo.

„To už nemáme vůbec nic?“– podivil se velitel pirátů a znechuceně odhodil zbytek doutnáku tak nešťastně, že spadl zrovna do jednoho sudu, ve kterém zbylo na dně ještě trochu střelného prachu. Ozvala se tak velká rána, že to roztrhlo na dvě půlky tu černou pirátskou vlajku na vrcholku stěžně.

Když se potom kouř rozplynul, vypadali všichni piráti včetně svého velitele jako mouřeníni.

„Teď už nemáme vůbec nic,“– pokašlávala obsluha děla. Velitel pirátů však ani teď nepřišel do rozpaků.

„Nevadí,“– odpověděl jim pohotově. „Spustte čluny! Vezme-me je ztečí!“

Piráť Nohýnek se znenadání ocitá ve velíkém nebezpečí

Několik pirátů se vrhlo okamžitě ke člunům, aby je spustilo na moře. Pletli se jeden přes druhého, ale nejvíce ze všech se pletl pirát Nohýnek. Ten nešťastník se pletl dokonce tak moc, že se celý zapletl do jednoho lana, co se povalovalo na palubě. A jak se chtěl honem z něho zase vymotat, přepadl přes zábradlí a plácl sebou jak široký tak široký do vody.

O pirátovi Nohýnkovi se totiž v žádném případě nemohlo říct – jak široký tak dlouhý, jak se to obvykle mezi lidmi jinak říká. Když jste se na něho podívali z dálky, připomínal ze všeho nejvíce nějakou pořádně vypasenou mořskou želvu. A když jste se potom podívali ještě o trochu blíž, tak to dokonce vypadalo na to, že ta želva musí mít ještě navíc přivázaný na bříše nějaký polštář. Tak byl ten pirát Nohýnek tlustý.

Plácal sebou ve vodě a zkoušel plavat čubičku, ale vůbec nic mu to nepomohlo, protože se nedostal ani o centimetr z toho místa, kam svojí nešikovností dopadl.

Když uviděl, že se zpátky k lodi nedostane, začal volat o pomoc.

„Muž přes palubu!“ – zavolal vzápětí někdo na lodi. To zakřičel pirát Nejezchleb, který všechno to hemžení zpovzdálí pozoroval. Pirát Nejezchleb byl zase pravým opakem piráta Nohýnka. Byl samá kost a kůže a svému jménu nedělal rozhodně ostudu.

„Tak mi už konečně pomozte!“ – volal z vody zoufale Nohýnek. Jak tak nepřetržitě volal o pomoc, dělaly se mu přitom bubliny u nosu, protože tento tlustý pirát nebyl žádným skvělým plavcem a tak se pokaždé pořádně napil slané mořské vody.

Ostatní piráti se přestali zajímat o čluny a natlačili se k zábradlí, aby se pokochali pohledem na takovou nečekanou podívanou. Všichni se divili, že se pirát Nohýnek ještě drží na hladině a klidně se houpá na vlnách.

Kdyby se nad tím někdo pořádně zamyslel, snadno by zjistil, že na tom nebylo vlastně nic divného. To, že se vznášel na hladině, způsobila jeho ukrutná vrstva tuku na bříše a především

toto přebytečné sádlo ho beze vší pochybnosti zachránilo před utonutím.

Velitel pirátů Kačaba učí své mužstvo plavat

Námořníci na Amálii také přestali pobíhat ze strany na stranu a natlačili se stejně jako mužstvo na protější lodi k zábradlí, aby dobře viděli, jak si s touto nenadálou situací piráti poradí.

„Umí někdo z vás plavat?“ – chtěl vědět velitel pirátů, který se jmenoval Kačaba. Piráti se dívali jeden na druhého, poštuchovali se, krčili svorně rameny a většina z nich vrtěla záporně hlavou. „Chlapci, tady přestává veškerá legrace,“ – Kačaba teď přísně sledoval tváře každého člena svého mužstva, pěkně jednoho po druhém. „Tamhle se váš kamarád topí, a je ho zapotřebí rychle zachránit. Je vám to doufám jasné. Nebo ne? Tak umí z vás někdo plavat?“ – zeptal se pro jistotu ještě jednou. „Ty?“ – obrátil se na podobaného piráta Sekuleho. Ten se hned ohradil:

„Já? Proč já?! To tady můj bratr mluvil o tom, že jeden jeho kamarád byl jednou na nějaké pláži a viděl tam plavat lidi.“

„Je to pravda?“ – otočil se Kačaba na bratra piráta Sekuleho. Ten byl ještě o poznání podobanější a navíc mu chyběl jeden přední zub. Ztratil ho kdysi v jedné šarvátce, o kterou není mezi piráty nikdy nouze. Když vyslovoval svoje jméno, tak mu to tou dírou vždycky písklo, takže místo Sekule říkal Fekule. Piráti si na to časem zvykli a toto oslovení mu už zůstalo natrvalo.

„No jo! On to fázně fiděl na flaftní oči,“ – přikyvoval Fekule horlivě.

„Já jsem se tě neptal, jestli nějaký tvůj kamarád umí plavat,“ – odbyl ho netrpělivě Kačaba. „Mě zajímá, jestli umíš plavat ty?“

„Fždyť fíte, že se fody ftítím,“ – pirát Fekule se zatvářil provínile.

„To jste kamarádi?“ – volal z vody pirát Nohýnek vycítavě. Houževnatě kopal pod hladinou nohama a dělal kolem sebe veliká kola.

„Ještě chvíli počkej! Musíme se nejdřív naučit plavat!“ – konejšil ho Kačaba. Potom se obrátil k mužstvu. „Nedá se nic dělat, chlapci. Musíme přece toho našeho kamaráda zachránit,

a proto si teď to plavání vyzkoušíme pěkně v praxi. Co říkáte?" Zkontroloval, jestli všichni dávají dobrý pozor a pokračoval dále: „Základem úspěšného plavání je správné dýchání. Všichni se teď nadechněte, co nejvíc můžete, a hned zase potom vydechněte. Rozuměli jste? Tak si to pěkně vyzkoušíme. Á raz!... Á dva!... Á raz!... Á dva!" Všichni bez výjimky se snažili opravdu ze všech sil, aby se naučili správně dýchat a aby tak mohli pomoci z nesnází kamarádovi pirátovi. „Víc! Víc! Musíte ještě víc dýchat!" – upozorňoval je Kačaba. Mužstvo funělo a kroutilo očima jak zloděj zámek, jen aby udělali co největší radost svému veliteli. „Víc! Ještě víc!" – povzbuzoval je Kačaba. „Á raz! ...Á dva!" Piráti dýchlí, jak mohli nejvíc. Funěli tak, že se až na Amálii nadmuly plachty a celá loď poskočila na vlnách o plné dvě délky dopředu. „To je ono! To je ono!" – jásal Kačaba. „Vidíte! Když se chce, všechno jde," – mnul si spokojeně ruce. „Tak a teď, když už jsme zvládli to správné dýchání, ukážeme si, co budeme provádět rukama, ano?" Sám se předklonil a začal mávat oběma pažemi, jako když se zvedá ze skaliska kormorán. Piráti to opakovali po něm. V tu ránu to na palubě vypadalo, jako kdyby se Kačabovo mužstvo chystalo námořníkům z Amálie hromadně předvést balet Labutí jezero. „A stále dýchat! Nezapomeňte dýchat!" – nabádal všechny velitel Kačaba a sám přitom supěl jak parní lokomotiva.

„Kamarádi! Snažně vás prosím!" – žadonil pirát Nohýnek. „Už mě konečně vytáhněte! Začíná mi být zima!" Kačaba se naklonil přes zábradlí.

„Musíš ještě chvílku počkat, Nohýnek! Teď máme právě suchou přípravu na plavání! Copak to nevidíš?"

„Ne, nevidím," – přiznal pirát Nohýnek. „Vy jste přece jen trochu moc vysoko, takže tam k vám nahoru nedohlédnu!"

„Co s tebou?" – Kačaba se rozpačitě škrábal za uchem. „No co, až tě vytáhneme, tak si dáš jednu lekci v plavání zvlášť," – řekl nakonec. Potom se znovu obrátil k mužstvu, které celé funící a s trpitelským výrazem ve tvářích pokračovalo v nácviku tohoto na pohled zajímavého a doposud ve světě neznámého stylu plavání. „No tak hoši! Neulejváme se! Neulejváme se!" – sledoval všechny svým ostržím zrakem. Najednou se

zarazil, protože zpozoroval něco nepochopitelného. „Čemu se směješ?“ – vybafl na jednoho z pirátů, který stál v první řadě. „Tady přece není nic k smíchu! Nebo snad ano, Valnoha?!“

„Já se, prosím, nesměju,“ – ohradil se pirát, kterého Kačaba oslovil. Kdysi dávno mu totiž jeden z kamarádů rozřízl pusu od ucha k uchu, protože švindloval při hře Člověče, nezlob se, a od té chvíle vypadal, jako že se pořád řehtá na celé kolo.

„No proto,“ – pokýval hlavou Kačaba. „Už jsem si myslel, že jsi spolknul všechnu moudrost světa a že bys nám tady třeba mohl ukázat, jak se správně plave.“ Hned se zase rozhlédl po ostatních pirátech, aby se ujistil, jestli ho dobře sledují. „A teď dávejte dobrý pozor!“ – zvedl do vzduchu svůj ukazováček. „Začíná poslední a nejtěžší fáze našeho výcviku!“ Udělal významnou pauzu, ve které opět spokojeně přehlédl svoje mužstvo. „Bude to práce nohou!“ Mezi piráty se ozval po jeho posledních slovech šum a nespokojené bručení. „No co je?“ – Kačaba si myslel, že se asi přerekl, nebo jim něco špatně vysvětlil, a tak trošku při tom jejich bručení znervózněl. „Co se vám, hoši, nezdá?“ – zeptal se opatrně.

„To budeme zase pracovat?“ – obrátil se na Kačabu podobaný pirát Sekule. Jeho bratr horlivě přizvukoval:

„Zafe fe bude makat?“

„Klid hoši, jenom klid,“ – konejšil je Kačaba. „To se přece jenom tak říká práce nohou. Ve skutečnosti je to takové malé cvičení.“ Mužstvo si spokojeně vydechlo. Oni totiž piráti vůbec nemají práci rádi a jsou z toho celí špatní, když o ní třeba jen uslyší. „Teď dělejte to samé, co já,“ – upozornil všechny piráty shromážděné na palubě. Sám pak zaujal na palubě zhruba takovou polohu, jako když se mouše utrhnou obě křídélka a obrátí se na záda. Zrovna tak nějak podobně se ten Kačaba na té podlaze pohyboval.

Na tomto místě by však bylo záhodno podotknout, že tuto trochu zvláštní a neobvyklou činnost nedělal příliš dlouho. Najednou z ničeho nic totiž ztuhl a zakřičel z plných plic: „Tříska! Zabodl jsem si třísku!“ Když se však nikdo z pirátů ani po jeho zoufalém volání k ničemu neměl, znovu všechny nahlas pobídl: „No tak co je? Co tak na mě koukáte? Pomozte mi

ji honem vytáhnout!“ Až teprve po tom druhém upozornění to na palubě pirátské lodi vypadalo nějak podobně, jako na ragbyovém hřišti, když hráči vytvoří mlýn – (jenže namísto šišatého balónu se v jeho středu zmítal nešťastný velitel Kačaba).

„Já už opravdu nemůžu!“ – volal pirát Nohýnek. „Já bych rád věděl, co to tam pořád děláte? Kde to vázne? Kdy už mě konečně někdo vysvobodí?“ Nikdo mu však nevěnoval patřičnou pozornost. Všichni byli zaměstnání problémem, který před ně tak nečekaně Kačaba postavil. Jenom pirát Nejezchleb nepomáhal svému veliteli. Stál opodál, jak to měl ve zvyku a všechno pečlivě sledoval. Naklonil se přes zábradlí a zavolal dolů na Nohýnka:

„Už to bude, kamaráde, musíš mít ale ještě nějakou chvíli strpení! Jenom co se naučíme plavat, tak tě snadno a rychle z té vody vytáhneme!“

„Bolí mě už celé tělo!“ – sténal Nohýnek. „A taky už jsem si několikrát polknul!“ – dodal plačtivě.

„To nic,“ – soucítil s ním pirát Nejezchleb. „To je úplně normální. Já bych řekl, že to dělá skoro každý, že si polkne, když se učí plavat.“ Protože se ale právě na palubě dělo něco mimořádného, přestal se dál o kamaráda Nohýnka starat a naopak se zájmem sledoval, jak si piráti poradí s tou Kačabovou třískou, aby jejich velitel mohl hned zase dál potom pokračovat v započaté lekci plavání.

Kačaba se rozhodl zachránit piráta Nohýnka

„Trochu toho odpočinku neuškodí, co?“ – zasmál se poněkud nuceně Kačaba. Před mužstvem se sice tvářil jako hrdina a snažil se všechno obrátit v žert, ale pozorný divák by v jeho obličejí spatřil podobně kyselou grimasu, jako by právě snědl kilo nezralých angreštů. „S výcvikem jsme už definitivně skončili, a tak teď vám už konečně předvedu, jak se doopravdy plave,“ – sliboval. Bez dalšího otálení pak srdnatě přelezl zábradlí. „Když už chcete plavat, tak ze všeho nejdůležitější je, abyste se vůbec dostali do vody,“ – vysvětloval okolostojícím. Podíval se dolů na hladinu a v tu ránu se mu zatočila hlava. Byla to přece jenom výška a Kačabovi se z toho pohledu podlomila kolena. Jedna noha mu přitom uklouzla a jak se chtěl narovnat, sklouzla mu z kovové trubky i ta druhá. Kačaba visel ve vzduchu, křečovitě se držel zábradlí a snažil se vytáhnout nahoru. Nechtěl si však před svým mužstvem udělat ostudu a tak byl raději zticha. Piráti po sobě nerozhodně koukali. Nevěděli, zda mají svému veliteli pomoci, nebo jestli to, co jim právě předvádí, patří do další části jeho výcviku.

„To nic, to se jenom Kačaba dostává do vody,“ – ujistil je pirát Sekule. Kačabovi ale už za chvíli začaly bělet klouby od toho křečovitého držení a také poznal, že se už na tom zábradlí stejně dlouho neudrží. Přenechal proto všechno osudu. Zacpal si jednou rukou nos, zavřel oči a pustil se. Piráti se naklonili přes zábradlí aby lépe viděli, jak si počiná jejich neohrožený velitel.

„To je divné...“ – zakroutil hlavou po nějaké chvíli pozorování pirát Formánek, kterému ostatní přezdívali „Filozof“ pro jeho neustálé přemýšlení nad různými záhadami. „Jenom se na to podívejte! Kačaba má jednou rukou zacpaný nos a přece plave!“

„Je to prostě třída!“ – řekl uznale na adresu svého velitele pirát Rambousek. Stalo se totiž něco neočekávaného. Když Kačaba padal do vody, roztáhly se mu šosy jeho kabátu a jeden z těch šosů se čistou náhodou zachytil za hrot kotvy, která byla těsně pod hladinou a kterou někdo zapomněl vytáhnout.

Kačaba zjistil ke svému úžasu, že už dál nikam nepadá. Otevřel oči, odecpal si nos a rozhlédl se kolem sebe. Mužstvo na palubě jávalo a provolávalo mu slávu. Tím hlukem se probudil i pirát Nohýnek, který zatím samou únavou v zoufalém boji o život usnul na hladině. Když uviděl Kačabu na vlnách, zavolal na něho:

„Sem! Ke mně, ty můj zachránce!“ Kačaba byl v tuto chvíli vzdálen od piráta Nohýnka asi půl metru. Proto se rozhodl, že když už je ve vodě, tak toho nešťastníka zachrání. Udělal několik záběrů paží, ale kotva ho držela pevně. Jenomže Kačaba se nemínil vzdát jenom tak snadno. Celý rudý tepal svými pažemi vodu, která vysoko cákala a pěnila. Od pirátů stojících nahore na palubě za to sklídl veliký potlesk.

„Jak krásně plave!“ – volal s obdivem vychrtlý pirát Nejezchleb, který zpovzdálí všechno sledoval.

„A jak krásně cáká!“ – doplnil honem pirát Valnoha, aby měl také nějaký podíl na obdivu ke svému veliteli.

„Hm... cáká... cáká. Plave a přece neplave!“ – dumal nad tou záhadou pirát Formánek. Když Kačaba zjistil marnost svého počínání, zavolal nahoru na piráty:

„Chlapi, hodte mu někdo záchranný pás!“ V příštím okamžiku už plesklo červenobílé záchranné kolo vedle Nohýnka.

„Já tam nedosáhnou!“ – bědoval tlouštík žalostně. Zoufale lomil rukama, ale dosáhl jenom toho, že si zase pořádně nabral do pusy slané mořské vody.

„Hodte sem další!“ – rozkázal Kačaba. Druhé kolo dopadlo hned vedle toho prvního.

„Pořád je to daleko!“ – trval na svém Nohýnek. „Nebylo by tam náhodou ještě jedno?“

„Tak sem naházejte všechna kola, co máte!“ – volal Kačaba. „Snad se některého z nich chytí.“ Za malou chvíli to vypadalo kolem pirátské lodi jako na rozkvetlé louce. Záchranná kola se pohupovala na vlnách a mezi nimi se plácal pirát Nohýnek.

„Ještě jedno! Ještě aspoň jedno!“ – žadonil a chňapal rukama kolem sebe. Po obrovském úsilí se mu nakonec přece jen nějaké podařilo zachytit a držel se ho zuby nehty. Najednou

s úlevou pocítil, že je tažen nějakou silou k lodi. To Kačaba konečně rozepnul mosazný knoflík na svém kabátu a natáhl se toho půl metru pro záchranné kolo, kterého se předtím uchopil pirát Nohýnek.

„Ať žije náš Kačaba! Ať žije náš velitel!“ – skandovali piráti na palubě.

„Náš odvážný velitel!“ – přidal honem pirát Valnoha, jehož rozříznutá pusa se přitom usmívala od ucha k uchu.

„Spusťte provazový žebřík!“ – zavolal Kačaba nahoru, zatím co Nohýnka nasoukal do toho záchranného kola. Piráti spustili provazový žebřík, aby jejich kamarád mohl být konečně zachráněn.